...do, aby odvráceno bylo neobmezené ražení stříbra, požadované demokraty, nemohou si demokraté osobiti zásluhu o jeho zrušení. Však co máme říci o skvěrce, připojené k toto "vymoženosti!" Což neštěbetá každý vrabec na střeše, nedoznává vláda sama, že po příjmu skoro 60 milionů zlata za prodané úpisy, za zvětšený dluh, má nyní opět již méně zlata v pokladně, než měla před tím? Není to zafrsportská drzost, předstírati pravý opak?

Jak nám prospěla navržená změna celní, cítí snad každý. Kdo má špetku rozumu, ví, že právě tou Wilsonovou předlohou rozrušen celý náš průmysl, takže více než třetina dělnictva zahálí, tisícové na cestě do Washingtonu jsou a statisícové strajkují. A to že je zásluha?

Kde je ta zásluha v záležitosti havajské, to věru nikdo ani zvětšovacím sklem nenalezne. Kdyby byla chtěla vláda Harrisonova skutečně provésti připojení Havajska, mohla tak učiniti než Cleveland nastoupil, času k tomu bylo dost. Co však vlastně obmýšlel Cleveland v té věci? Což nechtěl svrhnouti vládu havajskou a dosaditi moci královnu? Že to nedocílil, o to mají zásluhu republikáné stejnou měrou s demokraty. Tím méně lze pak mluviti o zásluze v ohledu jiné politiky zahraniční. Jak rozumí demokraté zahraniční politice, to jsme seznali před 5—6 lety, kdy pan Cleveland zavlékl zem do sporů s Anglickem, Německem a Kanadou, takže jsme byli na pokraji války.

Co se konečně úspory týče, seznají čtenáři v krátkosti, jak umí lháti onen časopis, když tvrdí, že bude uspořeno 60 mil. na pensích. Za minulý rok bylo vyplaceno na pense 158 milionů. My předpovídáme, že povolí nynější kongres přes 150 milionů a že pak bude schodek, takže příští kongres bude musit povolit dodatečně ještě několik milionů ku krytí toho schodku.

Nechť si žoldnéři demokratičtí křídují jak chtí, přece nezakřídují že mimo zrušení zákona Shermanova, který byl kompromisem k odvrácení většího neštěstí, o kteréž demokraté usilovali, nevykonali za 9 měsíců zasedání ničeho, praničeho a ta knížečka s prázdnými listy jest argumentem tak pádným, jako včasným.

Pan G. Jay Tompkins, Salt Point, N. Y., píše: Trpěl jsem šest týdnů prudkými neuralgickými bolestmi a byl jsem použitím sv. Jakuba oleje trvale vyléčen.

Zprávy osobní.

— Pp. F. J. Sadílek a J. Zvoníček, členové městské rady z Wilber, byli v Omaze minulý úterek. Přijeli sem hlavně ku inženýru p. Andrew Rosewaterovi, aby se s ním poradili o různých věcech ohledně zřizování vodárny ve Wilber.

— Pan Čada ze Schuyler přijel sem v úterý s manželkou, pro kterouž hledal lékařské pomoci u Dra. Rosewatera.

— Dr. Habenicht překvapil nás v sobotu návštěvou a zdržel se zde přes neděli. V pondělí odjel do Saline Co., kdež se trvale usaditi hodlá. Učinili jsme již zmínku o tom, že dr. Habenicht jest nejstarším lékařem českým v Americe. Přijel do Ameriky roku 1867, a před ním byl tu jen jeden jiný. — Dr. Chládek v Chicago. Nyní ovšem jinak. V Chicagu jediné jest 46 lékařů českých a v celé Americe 193. Dr. Habenicht bude nyní jediným lékařem českým v Saline Co. a maje za sebou zkušenost 30letou, bude dojista nejhledanějším lékařem tam.

— Pan A. Šebetovský, zástupce přeplavní firmy C. B. Richards & Co., 62 So. Clark St. v Chicagu, zavítal do Omahy v neděli s chotí svou. Nalezá se na prázdninách a chce otřesené zdraví své osvěžiti v čistém vzduchu nebraském. Navštíví Clarkson, kde hodlá několik dnů tráviti návštěvou u přítele p. Lepy a možno že zajede i do Mekky Čechů Nebraských, Wilberku!

Výrok.

Solomon Yewell z Marion, Ind., známý pisatel a vojín píše: "Několik nás veteránů zde užívá Miles' Restorative Nervine, Heart Cure a pilulky pro játra, které nás výborně uspokojují. Nikdy jsme neužívali léků které by se s nimi mohly rovnat. Nemáme pro ně ničeho, než slova chvály a pravíme, zkuste tyto léky." Dra Milese restorativní léky jsou na prodej u všech lékárníků s určitým zaručením, aneb se zasýlají od Dr. Miles Medical Co., Elkhart, Ind. $1 láhev, 6 láhv za $5 po express vyplacených. Neobsahujo opia. Knížka zdarma u lékárníků neb poštu

Úspory lidu a daň z příjmů.

Senátor Sherman v řeči své o nové celní předloze poukazuje na tak zvanou daň z příjmů, jež k předloze připojena byla moudrými státníky demokratickými, pravil mezi jiným: "Myšlénka uvaliti daň i na spořitelny kongresem Spojených Států jest tak odpornou, že při pouhém vyslovení již v krvi mé to vře. Jest to daň na těžce vydřené úspory chuďasa, a vy hodláte zdaniti je 10, 20, 30 aneb 40 centy, na skrovné jejich úspory prostřednictvím korporací, u kterých si peníze své uložili. Korporace nezná citu a jakž se samo sebou rozumí, jednoduše si poplatek ten strhne z dividendy, jež přináleží chuďasovi. Chtěl jsem říci pro boha, však řeknu, že ve jménu humanity žádám, abyste neuvalovali daní na korporace, kteréž jsou ochranci a uchovatelové úspor chuďasů a jiných způsobem tím více méně neodvislých osob."

Těchto několik upřímných slov, tento protest ohioského senátora proti jedné části zamýšlené daně z příjmů, přijat byl dojista miliony chuďasů, již náhodou si nějakou částku zahospodařili, ve spořitelně, tak zvané "savings" bance ji uloživše, jen s uznáním. Jeť zcela přirozeno, že takovéto banky, spořitelny, spořitelní a výpomocné spolky, když by z vkladů u nich učiněných musily platiti daň, strhly to tomu, kdož vklady učinil, neboť sotva by samy nesly a mohly nésti takto utrpené ztráty. Daň mířená na spořitelny zasáhla by vkladatele; čím chudší tento, tím více by jakoukoliv srážku pocítil. Toť zcela přirozené.

Ve valné schůzi v New Yorku v minulém tébodní odbývané za účelem protestu proti dani z příjmů, kteráž připojena byla elaborátu celnímu, předseda jedné z největších spořitelen onoho města, vysvětlil shromáždění, jak asi taková daň, o níž na místě tomto již mnoho psáno bylo, by ve skutečnosti pracovala a to zejména se zvláštním zřetelem k podnikům, jako jsou spořitelny, společnosti spořitelní, spolky podobné atd. Pravil, že ve 125 bankách státu New York bylo 1. ledna 1,600,000 otevřených účtů v knihách, representující celou jednu čtvrtinu veškerého obyvatelstva onoho státu a úhrnné spořitelní vklady obnášely $617,000,000, čili průměrem $830.50. Číslice ty mluví dosti zřetelně a dokazují, že opravdu jen chudší třída, třída dělnická v ústavech těch dolar po dolaru si ukládá. Kapitalisté mohou míti majetku jinak uloženého, než v spořitelně, třeba $100,000, kterýž jim přináší ročního příjmu $4,000 a přece nebudou žádáni, aby platili vládě daň z příjmů, vláda od nich nebude požadovati ani jediného centu, však muž aneb žena, třeba jinak zcela chudí, budou nuceni platit dvě procenta na příjmy své, jež jim ze vkladů ve spořitelně vyplynou, třeba tyto vklady byly sebe menší. Průměrný vklad ve spořitelnách města New Yorku obnášel dne 1. ledna $414, však více je těch menších obnosů v poměru, jež daní postiženy býti mají. Většina případů, většina vkladů jsou jediným jměním chuďasa, celým kapitálem takového vkladatele. Jsou to úspory lidu, který za ně těžce dřel, odpíraje si to leda vše, čeho zrovna nevyhnutelně nepotřeboval, shraňuje pro doby příští, pro případ bídy, pro případ doby takové, jako máme nyní, aneb pro případ nemoce. A hle, nynější demokratický kongres veliké této země chce uvaliti daň na tyto úspory chudého dělníka. A jestli jest stav taký v New Yorku, tož směle může se říci, že veliký rozdíl v průměru jinde asi sotva bude, pokud se týče dělníka, vkladatele, jenž spořitelny používá jako místa, kde bezpečnějí ležeti mohou, neži doma a při tom mu ještě úrok přináší. A úrok ten by se zdaněním spořitelny jistě notně sevrkl. Jest pravda, daň netýká se přímo zisku z oněch vkladů, avšak jisto jest, že banky samy "z ochoty" sotva by daň platily za vkladatele své, alebrž dovedly by se již nějakým způsobem hojiti na vkladatelích svých.

Nespravedlivost takové a podobné daně z příjmů, jež zasáhne stejnou tam, kde nemá, byla již tolikráte dokázána, tolikráte se již varovný svedl hlas proti ní a nyní poukazuje se na nebezpečí a přímo hrozný přechmat, jenž následovati musí po zdanění spořitelen a podobných ústavů, však hlasy ty zůstanou se marnými, neboť ti páni ve Washingtoně nezdají se míti sluchu pro námitky lidu, nezdají se uvažovati následků jedné, proč by uvažovali následky pohrom jiných. Uvaliti daň na úspory chuďasa a nazývati to daní z příjmů, jest věru jen směšné a v očích každého soudného člověka hrubým porušením rovných práv a rovných povinností. Kapitalista, jenž dovede "investovati" jmění své způsobem všelikým ujde dani z příjmů, chuďas, jenž odkázán jest na spořitelnu, spořitelní spolek a podobnou instituci i z nejmenších svých vkladů musí platiti, ať již přímo, či nepřímo. Páni ve Washingtoně usmyslili se na dani z příjmů i musí ji mít, ať děje se cokoliv.

Kde hledat pozemky a jaké!

Minule podali jsme dopis pana Heinze z Denver, Colo. v kterémž navrhuje vyhledání místa pro novou českou osadu. Návrh jeho jest včasným i místným. Včasným proto, že jsou mnozí, hlavně v městech i na venkově, kteří by velmi rádi přiměřených pozemků nalezli. Vzdor tomu, že rolník trpí nynější tísní poněkud, přece jen necítí ji tou měrou jako dělník v městě. Rolničení poskytuje nejlepší prospěch a zabezpečuje každému, když nic jiného, tedy alespoň živobytí, kdežto dělník v městě žije obyčejně jen z ruky do úst, a přejde-li práce na nějaký čas, octne se rázem v bídě a nedostatku. V takovém postavení nalezají se mnozí a opět jiní, kteří byli šťastnějšími a mohli něco uspořit, musí z těchto úspor svých tráviti a pozorují kterak pod rukama jim mizí. Jsou mnozí v městech, kteří dávali přednost žití městskému, poněvadž jim poskytovalo čilejšího života společenského a požitků, však nyní poznávají, že bývalo by lépe pro ně, kdyby se byli chopili zemědělství, jelikož že byli tou cestou dopracovali bezstarostného živobytí, když ne zámožnosti, jako mnozí desíti tisícové jiných krajanů, ale neví kam by se obrátiti měli. Též i cesta navržená panem Heinzem jest dozajista dobrá. Když byl by větší počet takových, kteří by hdlali zemědělství se věnovati a v něm budoucnost svou hledati, bylo by ovšem nejlevnější pro ně cestou, aby každý skrovnou částku složil ku krytí společného vydání několika důvěrníkům, kteří by půdu pro budoucí osadu vyhledali. Není snad potřeba abychom ujišťovali, že Pokrok Západu ochotně propůjčí sloupců svých ku projednávání věci této a když to bude přáním, bude i prostředníkem účastníků.

Před desíti neb patnácti lety byla otázka, kde nějakou podobnou osadu založiti, velmi snadno k zodpovídání. Státy severozápadní, Kansas, Nebraska, Dakoty a Minnesota poskytovaly příležitost k účeli takovému hojnost. Jinak ale je v době nynější. Všeobecně známo jest, že západní části Kansasu, Nebrasky i obou Dakot, ač mají veliké rozlohy půdy dobré a úrodné, postrádají potřebné vláhy a na vzdělávání půdy sotva lze to pomýšleti, pokud nebude postaráno o zavodňování. Totéž platí ovšem i o východním Oregonu, Idaho a Utah. Ve skutečnosti nemáme žádných vládních pozemků více, které by stály za zaujmutí a vzdělávání nežli pomocí zavodňování. Ils, jsou nyní mnohé osazeny, jež nemají dostatek deště a na nichž osadníci bídou hynou. Však i dobrých a lacinějších pozemků jest poskrovnu. V minulých letech zkoušeli to naši krajané s lacinými pozemky ve Virginii, s výsledkem neuspokojivým. Obrátili se pak do Arkansasu, však ani tu nenalezli co hledali. V posledních dobách mluví a píše se velmi mnoho o Texasu. Tam ve střední části založeny jsou četné a velké česko-moravské osady již od dávných let a zdařile pokračují. Texas čítá snad více Čecho-moravanů, než který jiný stát, vyjma Illinois a dle všeho dosti dobře se jim tam daří i líbí.

Však krajiny o nichž jisto, že jsou dobré, kde naši krajané tam osazeni jsou, ovšem jsou již osadníky zaujaty a není to v těch místech, kde laciné pozemky ku koupi se nabízí. Naopak, v krajinách těch platí se nájemné větší ročně, než v jiných částích Texasu pozemky koupiti lze. Může býti že osazením krajin, jež nyní jsou liduprázdné neb skrovně osídlené dokáže se, že pozemky v týchž vyrovnají se jiným v starých osadách, však s určitostí to tvrditi nelze. To musí být dříve zkušeností dokázáno.

V nejnovější době upoutána byla pozornost též na Floridu a dle zpráv jež máme, jest u Harbor View osazeno již na 20 Čechů a jiní se očekávají, tak že tam vznikne slušná česká osada.

Nemáme pochybnosti o tom, že když by vysláni byli zástupci nějakého osadního spolku a opatřeni potřebnými prostředky, že by se jím podařilo vyhledati dobrá místa k osazení, buď v Texasu neb ve Floridě, Oregonu neb Washingtonu, po případě může být že i v Missouri. Máme však poněkud pochybnost, že by byla nalezena býti mohla krajina bezvadná, ba ani tak dobrá jakou jest východní Nebraska a Kansas a Iowa.

Jest však jeden způsob zemědělství na který dost často zpomínáno není, zvláště našimi krajany, a který dojista veškeré pozornosti zasluhuje a pro který by se tuším dalo nalézti vhodných pozemků v hojnosti. Jest to zemědělství sadařské či ovocnářské, kteréž zejména na Pacifickém pobřeží se zmáhá a znamenitě prospívá. Na naše západě myslíme si dle starého zvyku, že nelze jinak hospodařit, nežli na čtvrt neb půl sekci, že nutno mnoho akrů osívat a obdělávat, aby půda výživu a nějaký přebytek přinesla. Však na Pacifickém pobřeží dokázáno, že k obživě člověka není zapotřebí tak velký kus půdy, když osází ji stromy ovocnými a že sadařství jest zaměstnáním nejen příjemným a zajímavým, nýbrž i výnosným. Připomínáme sobě, že vážený krajan pan Vostrovský, dlouholetý obchodník, když omrzel se obchodem, založil si u San Jose v Californii ovocný sad a žije tam spokojeněji nežli žil kdykoliv dříve. Též víme, že pan Dostal, bývalý sládek v Maquoketa, Iowa, když pronásledováním prohibice vyštván byl, odebral se do Californie a pěstuje s úspěchem ovocnářství. Tyto případy nejsou ojedinělé, nýbrž víme jich více.

Ovšem, že každá půda ani tam nehodí se stejně k účeli tomu, aniž každá půda stejně dobře rodí jedno ovoce, nýbrž někde jedno, jinde jiné s nejlepším úspěchem pěstovati lze. Tolik ale jest jisto, že 4 neb 5 akrů půdy osázené ovocným stromovím a náležitě pěstované, přináší osadníku nejen velmi příjemný domov a pěkné zaměstnání, nýbrž i značně více než živobytí. Víme, že v Californii i Oregonu a snad i též ve Washingtonu jsou společnosti, kteréž mají výhradně za účel prodávati pozemky v menších rozlohách, po pěti, desíti až dvaceti akrech k zakládání sadů. Ba jsou i společnosti, které samy pro kupce sady zakládají, přijímajíce plat za pozemky v mírných splátkách měsíčních, jichž část používají na vysazování sadů a po pěti letech, když pozemky splaceny byly, slibují odevzdati kupujícím vyrostlé a úrody nesoucí sady.

Vzhledem k tomu, že dobrých pozemků vládních není a dobré pozemky jiné jsou buď drahé, aneb nesnadno k nabytí, máme za to, že by se mělo více pozornosti věnovati sadařství a zejména pozemkům zvláště k němu příhodným v zmíněných státech tichomořských. Co nás se týče my bychom mnohem raději dali přednost pozemkům ovocnářským, byť tyto stály $100 neb $200 akr, nežli pozemkům pouze k rolničení se hodící za které se žádá $25 neb $30 neb více za akr, jelikož jsme přesvědčeni, že by deset akrů zahrady ovocné, k jichž zakoupení bylo by potřeba po 100 dolarech $800, přineslo více užitku při náležitém ošetřování nežli 80 akrů půdy rolnické, jejíž cena po 25 dol. akr je $2000. Dojde-li k uskutečnění návrhu pana Heintze, bylo by dojista žádoucno, aby i tato věc vzata byla v úvahu.

Drobné zprávy.

* Tajemník podporující jednoty výhybkářů William A. Simsrot v Chicagu o jehož záhadném zmizení se psalo byl konečně nalezen a sice v domě opilců, kdež od jisté doby léčí jej z třeštivky. Jednota, jejíž byl úředníkem následkem zmizení jeho přešla v ruce receivera.

* Soudce Hallet v Denver ustanovil Austina G. Gohrama receiverem pozemkové firmy Denver Land and Water Storage Company a sice na podnět State Trust Company v New Yorku, kterážto společnost má u oné pozemkové firmy pohledávku $537,000.

* Dr. Henry C. F. Meyer byl dne 8. června odsouzen recorderem Smythem v New Yorku do Sing Sing na doživotí. Lékař byl obviněn, že na podnět paničky Ludwiga Brandta manžela jejího otrávil, aby zmocnili se pozůstalosti.

* William Dwight Whitney, profesor sanskritu a porovnávací filologie v Yale, zemřel dne 8. t. m. Byl rodem z Massachusetts, 67 let stár, studoval v Yale, Berlíně a Tubingách a od 1856 zastával místo profesora na Yale.

* John Louden, choromyslný vyskočil v Jamestownu, N. D. v ústavu s okna, dne 5. t. m. Vnikl do blízké stáje, zapálil ji a zahynul v plamenech.

* V ústavě milosrdných sester v Tarrytownu, N. Y. pojedlo pět dítek, chovanek ústavu ovoce nějaké jedovaté byliny a za strašných bolestí, ač povolána byla ihned pomoc lékařská, zemřely.

* Jedna z nejstarších bank v Denveru, Colo. German National byla, dne 7. t m. zavřena.

* Konvence za účelem pořízení a sestavení ústavy byla v Honolulu na Havaji zahájena, dne 31. května, jak dle posledních zpráv se sděluje.

Obdržel
první odměnu — na svět. výstavě
DR. PRICE'S
CREAM
BAKING
POWDER
Nejdokonaleji: připraven.
Čistý prášek z vinného kamene. Prost Ammonia, kamence a jiných přísad.
—PO 40 ROKŮ VŠEOBECNĚ—